

Publicerad 2010-02-21 23:00 av Thisisnotashoe

Och hon var 17 år och ville inte leva

Hon var 17 år och ville helst bara dö

Ibland sov hon och ofta drömde hon

Men mest försökte hon bara andas

Det är så mycket som är svårt

När verkligheten går i kras

Och all jävla ensamhet sköljer över en

Hon var 17 år och ville inte leva

Varje andtetag svider ju

Påminner henne om att

Hon fan inte är någon

Ingenting räcker riktigt till

Hon måste bli smalare

Ingen kan älska någon som henne

Hon måste bli snyggare

Sminka sig mer, ha snyggare kläder

Inbillar sig att det spelar roll

Som om någon skulle bry sig

Hela världen är så jävla trasig

och ingen har tid över till någon som henne

Hela hennes kropp är trasig

Inuti

Hon ville bara krypa in under ett täcke

Hålla om sina magra ben och blunda

Sova och vänta

Försöka andas

Ibland undrar hon om det inte skulle

Hjälpa om det fanns någon som

Kunde hålla om henne

Viska att allt skulle bli bra

Trots att det redan var försent

En gång längtade hon efter musik

och skratt, dans och glädje

Drömmarna bleknade bort

Nu fanns det inte kraft kvar

Sanningen hann ikapp henne

Och det är det som gör ondast

Insikten om att hon vet

Den här världen är inte till för henne

Inte nu, inte imorgon

Aldrig

Du vet, när man är 17 år och inte vill leva

Hjälper nästan ingenting

Ångesten sitter som en klo i kroppen

Och det enda man orkar koncentrera sig på

Är att andas

Sakta och regelbundet

In och ut

När man är 17 år och helst bara vill dö

Är det det enda sättet att överleva